

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Cob/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121220103
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121220103.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v spore žalobcu: STREICHER SK, a. s., so sídlom Hruštiny 602, Žilina 010 01, IČO: 36 425 851, právne zastúpeného: LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., so sídlom Kálov 653/23-2, Žilina 010 01, IČO: 47 253 096 proti žalovanému: STM POWER a.s., so sídlom Lieskovec 598/75, Dubnica nad Váhom 018 41, IČO: 36 321 982, o zaplatenie 22.200 Eur s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cb/52/2021-73 zo dňa 1. marca 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd v prospech žalobcu zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného v podiele 1/1, nachádzajúce sa v okrese H., obec P. nad B., k.ú. V., evidované na LV č. XXXX ako: nehnuteľnosť - stavba so súpisným číslom XXX - skúšobňa a prototypová dielňa, postavená na parcele č. XXX/XX, pozemok registra „C“, parc. č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 5.565 m², pozemok registra „C“, parc. č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3.233 m², pozemok registra „C“, parc. č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 301 m², pozemok registra „C“, parc. č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 416 m², pozemok registra „C“, parc. č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 256 m².

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou vo veci samej domáha voči žalovanému zaplatenia 22.200 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 22.200 Eur od 13.11.2020 do zaplatenia, na základe toho, že poskytol žalovanému ním objednané služby, za vykonanie ktorých vystavil žalovanému faktúru č. 1211200243 zo dňa 29.10.2020 na sumu 22.200 Eur so splatnosťou dňa 12.11.2020. Predmetnú faktúru žalovaný do podania žaloby neuhradil. Po začatí konania vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 7.376 Eur späť, pretože došlo k čiastočnej úhrade žalovanej pohľadávky zo strany žalovaného po začatí konania. Podaním doručeným súdu dňa 01.02.2022 žalobca navrhol nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v znení uvedenom v bode 1 tohto uznesenia, ktorý návrh odôvodnil obavou z ohrozenia exekúcie. Poukázal na to, že sa snažil o mimosúdne urovnanie sporu so žalovaným, keď podpísal Dohodu o urovnaní, v zmysle ktorej žalovaný v čl. II. ods. 4 Dohody uznal pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a aj výšky. V čl. II. ods. 2 Dohody sa žalovaný zaviazal, že pohľadávku žalobcu bude uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 2.500 Eur. Žalovaný však podľa žalobcu dohodu nedodrжал, preto bol žalobca nútený podať návrh na pokračovanie v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 22Cb/52/2021. Uviedol, že prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzýval žalovaného na úhradu splátok, žalovaný však splátky uhrádzal neskoro, resp. k úhrade splátok ani nedochádzalo. Poukázal na to, že žalovaný má viacero veriteľov a viacero nesplatených záväzkov, čím podľa žalobcu

vzniká dôvodná obava, že jeho pohľadávka nebude úspešne vymožená ani v následnom exekučnom konaní a že žalovaný sa bude účelovo zbavovať nehnuteľností, ktoré má vo svojom vlastníctve. Žalobca mal za to, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žiadnym spôsobom neobmedzí žalovaného, ale splní svoj účel zabezpečenia práv žalobcu.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 343 ods. 1, 2, 3, § 344 CSP a konštatoval, že základnými predpokladmi na zriadenie záložného práva zabezpečovaním opatrením je podanie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, spôsobilý predmet záložného práva, viazanosť zabezpečovacieho opatrenia k zabezpečeniu peňažnej pohľadávky a existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. V danom prípade žalobca síce nedisponuje voči žalovanému judikovanou pohľadávkou, avšak pre potreby posúdenia opodstatnenosti zriadenia zabezpečovacieho opatrenia, kedy súd nevykonáva riadne dokazovanie, postačuje osvedčenie nároku, ktorým je žalovaná peňažná pohľadávka. Existenciu žalobou uplatnenej pohľadávky ako i dôvodnosť žalobou uplatneného nároku žalobca dostatočne osvedčil predloženou Dohodou o mimosúdnom urovnaní uzavretou dňa 11.10.2021 medzi žalobcom

a žalovaným, ktorou žalovaný uznal žalobou uplatnenú pohľadávkou čo do dôvodu i čo do výšky. Súd prvej inštancie však nemal osvedčenú existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie ako jednu z podmienok nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Poukázal na ustálenú judikatúrou, že v štádiu rozhodovania o návrhu na zabezpečovacie opatrenie nie je možné vyžadovať od žalobcu dôsledné preukázanie úmyslu žalovaného uskutočniť zamýšľané úkony, resp. úkony smerujúce k mareniu exekúcie. Je však na ťarchu žalobcu predložiť dôkazy alebo aspoň opísať také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by navrhovaný bezodkladný zásah súdu odôvodňovali. Žalobca obavu z možného zmarenia exekúcie odvodzoval z obavy o celkovú bonitu žalovaného, pričom vychádzal z jemu známych skutočností o väčšom počte záväzkov žalovaného ako i väčšom počte veriteľov žalovaného.

Zo strany žalobcu bola vyslovená obava, že by sa žalovaný mohol exekúcii vyhnúť, resp. túto zmariť tým, že by svoj majetok mohol účelovo previesť, resp. sa majetku zbaviť. Vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe (okrem iných napr. uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 2Cob/75/2020 z 14.07.2020, uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 2Cob/114/2020 z 22.09.2020, uznesenie KS v Trnave sp. zn. 31Cob/30/2018 z 02.05.2018) je potrebné konštatovať, že samotné tvrdenia žalobcu o nepriaznivej finančnej situácii žalovaného, či len tvrdenie žalobcu týkajúce sa neuhradenia celej splatnej pohľadávky zo strany žalovaného, samé osebe nemôžu byť dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Z priebehu predmetného sporu nie je možné vyvodiť záver, že by sa žalovaný mohol účelovo vyhýbať exekúcii. Žalovaný, ako vyplýva z tvrdenia žalobcu, po začatí konania žalobcovi uhradil sumu 7.376 Eur, pričom žalobca neosvedčil skutočnosť, že by žalovaný mal v úmysle podniknúť kroky, ktoré by mohli mať za následok zmarenie prípadnej exekúcie na vymoženie pohľadávky žalobcu. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie konštatoval, že nemal osvedčenú existenciu všetkých zákonných predpokladov na zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením, preto návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom deklaroval odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/ a h/ CSP. Uviedol, že časť právneho záveru súdu prvej inštancie považuje za nesprávny a neopodstatnený. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že žalobca neosvedčil existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Súdu bolo pritom návrhom a predloženými dôkazmi riadne preukázané, že boli splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a teda žalobca uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, no najmä osvedčil existenciu obavy, že exekúcia bude zmarená. Žalobca v návrhu argumentoval minimálnou bonitou žalovaného, pričom má vedomosť o veľkom počte veriteľov žalovaného, a teda aj o veľkom počte záväzkov, ktoré vysoko prevyšujú majetok žalovaného. Uvedené dokazujú aj početné exekúcie, kde žalovaný vystupuje ako povinný, čo žalobca súdu preukázal. Súd prvej inštancie od neho nedôvodne žiada predloženie takých dôkazov, ktoré by osvedčili existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie,

ktoré však žalobca objektívne predložiť nemôže. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu

v Trnave sp.zn. 32Cob/1/2020 zo dňa 09.02.2021, rozhodnutie Okresného súdu Žilina

sp.zn. 2C/43/2008 zo dňa 29.10.2019, rozhodnutie Okresného súdu Galanta

sp.zn. 26C/43/2020 zo dňa 08.09.2020, z ktorých citoval. Z týchto rozhodnutí vychádza záver, že na osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie nie je nutné, aby sa dlžník začal zbavovať svojho majetku, ale osvedčením obavy z ohrozenia exekúcie je už len tá skutočnosť, že žalovaný je v nepriaznivej finančnej situácii, že je platobne neschopný, neplní si svoje záväzky a viacero veriteľov od neho vymáha svoje pohľadávky. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca riadne osvedčil obavu z ohrozenia exekúcie, keďže

žalovaný nie schopný dobrovoľne plniť svoj záväzok z dohody o urovaní a je voči nemu vedených viacero exekúcií. Nevyhovením návrhu hrozí žalobcovi ešte väčší vznik škody, ktorú mu nikto neuhradí. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu žalobcu vyhovie alebo vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podaním, doručeným odvolaciemu súdu dňa 30.03.2022 žalobca upriamil pozornosť odvolacieho súdu na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/31/2022 zo dňa 23.03.2022, ktorý návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v obdobnej veci vyhovel.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne a právne správne a riadne odôvodnené. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne relevantné odvolacie dôvody, ku ktorým by sa žalovaný mal vyjadriť. Zdôraznil, že svojim konaním žiadnu prípadnú budúcu exekúciu nemarí. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Žalobca v odvolaní síce deklaroval odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/ a h/ CSP, avšak z hľadiska jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) je zrejme, že namieta nesprávne skutkové závery a nesprávne právne závery súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

10. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

14. V zmysle vyššie citovaného ust. § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Základným účelom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je zvýšiť vymožitelnosť peňažnej pohľadávky veriteľa a obmedziť priestor dlžníka na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné exekúciou postihnúť. Zabezpečovacie opatrenie má charakter provízorného riešenia vzťahov medzi stranami a má miesto vtedy a tam, kde je v konkrétnom prípade odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia účastníka v danom právnom vzťahu. Zabezpečovacie opatrenie teda nie je konečným rozhodnutím, čo však neznamená, že by ho bolo možné nariadiť len na základe návrhu a bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že by prípadná exekúcia po meritórnom rozhodnutí veci, bola ohrozená.

15. Súd prvej inštancie na základe návrhu žalobcu a ním predložených listín správne ustálil, že žalobca osvedčil síce existenciu právneho vzťahu medzi stranami, avšak neosvedčil v konaní obavu z ohrozenia exekúcie tým, že by žalovaný znižoval či už kvalitatívne alebo kvantitatívne svoj majetok. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v súlade s ustálenou judikatúrou (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 20/1998), podľa ktorej samotný dlh nemôže bez ďalšieho byť dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, najvyšší súd zaradil predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery.

16. Odvolací súd po preskúmaní veci rovnako ako súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca v konaní neosvedčil úmysel žalovaného vyhnúť sa prípadnej exekúcii, resp. túto mariť, či úmysel žalovaného akýmkoľvek spôsobom s predmetnou nehnuteľnosťou nakladať. Žalobca argumentuje existenciou viacerých veriteľov žalovaného, ktorí od neho majú vymáhať svoje pohľadávky, avšak týchto veriteľov a ich pohľadávky nešpecifikoval. Pokiaľ žalobca argumentuje (podľa neho) viacerými exekúciami vedenými na majetok žalovaného, na LV č. XXXX, týkajúcom sa nehnuteľností žalovaného, je v tomto smere evidovaná poznámka len vo vzťahu k upovedomeniu o spôsobe vykonania exekúcie na nehnuteľnosti žalovaného zo strany súdnej exekútorky JUDr. Márie Krasňanovej zo dňa 24.01.2022 v prospech oprávneného S.- P., s.r.o. Žalobca však v konaní neprodukoval a neosvedčil bližšie skutočnosti, týkajúce sa uvedeného zápisu - napríklad výška dlhu žalovaného voči oprávneného S.- P., s.r.o., bez ktorých nie je možné vyvodiť existenciu ohrozenia prípadnej budúcej exekúcie v prospech žalobcu. I s poukazom na fakt, že žalovaný sám po začatí konania dobrovoľne plnil v prospech žalobcu sumu 7 376,- Eur, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie konštatoval, že skutočnosti, ktoré žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uviedol, nenasvedčujú tomu, že by v prejednávanej veci existovala obava, že prípadná exekúcia by bola konaním strany žalovaného ohrozená.

17. Keďže odvolací súd zhodne so závermi súdu prvej inštancie zistil, že na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení neboli splnené zákonné podmienky podľa § 343 ods. 1 CSP, pretože žalobca v konaní neosvedčil obavu z ohrozenia exekúcie, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

18. Pokiaľ žalobca poukazuje na rozhodnutia iných krajských súdov v iných veciach, odvolací súd pripomína, že podľa čl. 2 ods. 2 CSP právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj jednotlivito v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali“. S prihliadnutím na čl. 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia iných krajských súdov pod tento pojem nespádajú, pričom žalobcom uvádzané rozhodnutia navyiac vychádzajú z odlišných skutkových okolností, než aké sú dané v súdnej veci.

19. O trovách tohto konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).